

המביא גט פרק ראשון גיטין

תנן המביא גט בסדינה גט בסדינה כסדינה הם. ומי שאם דמתנין המביא גט ממדינת הים דמשמע דוקא ממדינה לא"י לא מני למיפוך לעולם באותה מדינה נמדינת הים נמי לרין ונקט הכי לאפוקי רקס וחגר: **אלא אימא** בסדינה כסדינה בארץ ישראל **א"א צריך**. וא"ת ואמאי נקט ממדינה למדינה נימני המביא גט באותה מדינה נמדינת הים לרין כ"י הא בלרין ישראל אין לרין באותה מדינה וה"ה ממדינה למדינה דלרבה אין חילוק בין אותה מדינה ובין ממדינה למדינה וי"ל דנקט הכי לאשמועינן דלא נימא דממדינה למדינה נלרין ישראל לרין נמי משום קיום כרנא קמ"ל דאין לרין דעממא לאו משום קיום או נמי משום דשכימי עולי רגלים דממסיק: **א"י** מהויה הוא אמינא הני מי"י דיעבד. פירש בקונטרס * אי מדוקא דרישא ופי' כן משום דאסיפא לא הו' מני למימר הני מי"י דיעבד דהא כהדיא קמני אין לרין דמשמע לכחילה ומיהו לשון אי מהיה לא משמע הכי ונראה דיש לישב דהא שייך למימני א"י דיעבד כלומר אין לרין לטעמי הימנה כשלא אמר בפני נכתב ובפ"ג דלמר לקמן כי"ד יעשה יטלנו הימנה ויחזר ויתן לה בפני שמי ויחזר בפני נכתב ובפני נחתם אלל קשה דלמרינן בריש פ"ג (לקמן דף טו.) המביא גט ממדינת הים ואמר בפני נכתב אלל לא בפני נחתם כ"י פסול ופריך בנמי' מינחא חסא זימנא המביא כ"י ומשני אי מהיה הוא אמינא לרין ואי לא אמר כשר ויהי' הוא מני למימר הכי הא אמרינן הכא דאי לא תנא אלל חד כנא הוא אמינא כ"י לכחילה לרין מכלל דנמדינת הים אפילו דיעבד נמי לרין וי"ל דמאחר דתנא הכא מרי בני לאשמועינן דלרין ישראל אפילו לכחילה אין לרין אם כן מהשתא מינין למימר דהא לרין נמדינת הים היינו לכחילה אלל דיעבד כשר להכי אילטרין מתימנין דפ"ג ועוד נראה לר"י דהכי פירושא הני מי"י דיעבד שלא ראה כמינח הגט ומתיממו דיכול למיני לה כ"י אלל לכחילה לרין שיראה כמינח הגט ומתיממו כדי שיוכל לומר בפני נכתב קמ"ל דלא לרין ובמדינת הים אם לא ראה כמינח הגט ומתיממו אין יכול להביאו וליתנו לה ואם הביא ומתו ה"א דכשר אי לא מתימנין דפ"ג והשתא מיתרעה נמי פירכא קמיתתא:

(א) נראה דל"ל אלל ממדינה למדינה כ"י מין דאיכא עולי רגלים דשכימי שיראה ומתן שאין נמתיק קים נמי דאיכא נמי דיעבד וכו'.

והני גמורי ומר סבר לפי שאין עדים מצויין לקיימו והני נמי לא שכחו רבה מתרין למעמיה ורבה מתרין למעמיה רבה מתרין למעמיה דכולי עלמא לפי שאין בקיאיין לשמה והכא בגיורת מוליד אטו מביא קמיפלגי דתנא קמא סבר לא גזרינן מוליד אטו מביא ורבנן בתראי סברי גזרינן מוליד אטו מביא ורבה מתרין למעמיה דכולי עלמא לפי שאין עדים מצויין לקיימו ורבנן בתראי שכימי טעמיה דתנא קמא הוא דאתו תנן המביא גט ממדינה למדינה כסדינת הים צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם הא באותה מדינה כסדינת הים לא צריך לרבה ניהא לרבה קשיא לא תימא הא באותה מדינה כסדינת הים לא צריך אלל אימא ממדינה למדינה בארץ ישראל לא צריך הא כהדיא קמני לה המביא גט בארץ ישראל אינו צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם אי מהויה הוא אמינא הני מי"י דיעבד אבל לכתחילה לא קא משמע לן ואיכא דמתיב לה הכי הא כסדינה למדינה בארץ ישראל לא צריך לרבה ניהא לרבה קשיא לא תימא ממדינה למדינה בארץ ישראל לא צריך אלל אימא הא באותה מדינה כסדינת הים לא צריך אבל ממדינה למדינה בארץ ישראל מאי צריך ליתני המביא ממדינה למדינה סתם לעולם ממדינה למדינה בארץ ישראל נמי לא צריך דכיון דאיכא עולי רגלים מישכח שכחו חינוח בזמן שביח המקדש קיים בזמן שאין בית המקדש קיים מאי איכא למימר כיון דאיכא בתי דינין דקביעי מישכח שכחו תנן רבן שמעון בן גמליאל אומר אפילו מהגמוניא להגמוניא ואמר רבי יצחק עיר אחת היתה בארץ ישראל ועמסיות שמה והיו בה ב' הגמוניות שהיו מקפדין זה על זה לפיכך הוצרכו לומר מהגמוניא להגמוניא לרבה ניהא לרבה קשיא רבה אית ליה דרבה אלל מאי בינייהו איכא בינייהו דאתויהו בי המביא גט ממדינת הים ואינו יכול לומר בפני נכתב ובפני נחתם אם יש עליו עדים יתקיים בחותמו והוינן בה **מאי ואינו יכול לומר** אילימא

ובני גמירי. דלרין ישראל: **לפרושי טעמא דנסא קמא**. דלחוי נמי מוליד ומביא ס"ל אלל חד מינייהו נקט: **הא כלכוסה מדינה**. ומעיר לעיר: **לא לרין**. ואע"ג דלרין נקטא למה האולי ועדים מצויין לקיימו לא לרין: **אי מהיה**. מדוקא דרישא: **הוא אמינא לא מיני** דיעבד. דאי מימני ממדינה למדינה כ"י ולא נכתב לפניו אין לרין ליפסול שליחותו על כן: **אלל לכחילה**. אי הוא מומליך הוא מורין ליה דליקו עליה: **קמ"ל**. משנה יתירה דסיפא דלא לרין: **ואיכא דמוסבי הכי כ"י**. וימא ליה למימד מרשא ולאחזיני ולא לאחזיני מסיפא דקמני כהדיא המביא גט בארץ ישראל אינו צריך אלמא טעמא משום לשמה הוא דמשום דכרישא מני כהדיא ממדינה למדינה וסיפא לא תנא ממדינה למדינה ואי הוא מומבי ליה מניה הוא משני ליה דכאופה מדינה עלמה קאי ואע"ג דהוא מותבינן ליה מכלל דמדינת הים באותה מדינה נמי א"ל לא לרין סוף סוף דהו' הוא ליה דוקא: **לעולם ממדינה למדינה כ"י ישראל לא לרין**. דקדא דייקת ולא מיקשי לרבה: **כיון דאיכא עולי רגלים**. שכחי עדים לקיימו. והא דלמין לעיל כרש שמעון' ממדינה למדינה כ"י איכא בינייהו ליהא וקמי ליה מהכא: **כפי דינין דקבושי**. בעיירות כחנת עמא כשני וכה"ס ומציות שירות שהולכות לרין כמקום הוועד: **מקפדין זה על זה**. שלא לרין בהגמוניא זו להגמוניא הזו לרבה קשיא. דהא לרין ישראל הואי ובקאיין לשמה ומשום דלא שכימי לקיימו אכרסיה: **רבה איס ליה דרבה**. דממדינה למדינה כ"י ישראל איכא דקפדי ולא שכימי עדים לרין למימר. אלל רבא לית ליה דרבה דאי שכימי עדים לא מישינן לאין בקאיין דטלוהו בקאיין: **אלא מאי בינייהו**. אמרייהו שניי מהדר אשיריאל קמא דשנינן כיון דאיכא עולי רגלים כ"י ותו ליכא למימר ממדינה למדינה מלרין רבא בין אשיריאל דלמרינן דרבה היכא דקפדי מודי בה דעבינן נמי לקיימו ומהשתא ממדינה למדינה כ"י ישראל לא אפליגו בה דאי קפדי מודה בה רבה דהא אית ליה דרבה ואי לא קפדי מודי בה רבא דהא שכימי לקיימו משום קביעותא דבמי דינין. ומאי בינייהו כלומר חסרו להו העך טעמי דאוקימנא פלוגתייהו לעיל. ומשני דאי חסרי להו וקמי חד מינייהו ופשו להו מרי טעמי באותה מדינה נמדינת הים והיכא

דלמיהו בי מרי ממדינת הים רבה מלרין רבא לא מלרין: **ואינו יכול**. מפרש ואילי מאי היא: **יקיים כחוסמיו**. יבאו המכירים החמימה וכשר: **חן** כיון משמע אפכא גבי בני מחאח גידיי ומלרין בפני נכתב לטכונה אטו נמחאח מי לא הוא מחאה וי"ל דהתם אפילו ימחה בפני בני אדם שהולכין להם שלא יאמרו למחוקי מכל מקום דרך הליכתם יאמרו למחריס ומכרן מנרל אית ליה כדלמרינן התם אלל לענין קיום כיון גידיי לא ימא קיום כשיטרך להם: **ואמאי ר' יצחק עיר אחת היתה בארץ ישראל** בו. בלא ר' יצחק נמי יש להוכיח דכאך ישראל היתה דכחוסה לארץ באותה הגמוניא נמי לרין לרבה כיון דלרין נקטא לשמה: **שארין מקפדין** זה על זה. ומירוס דידהו הו' עפי ממירוס דיהודה וגליל: **ר"ב** אית ליה דרבה. וא"ת אמאי לרין לרבה בפני נכתב מהגמוניא להגמוניא והא רבה לא חייש לאחלופי כיון דידענו לא מהני וי"ל דמתחילה לא היו מתקנין בפני נכתב משום אחלופי אלל כיון דמדינת הים תקנו שיאמר בכל מקום אף בארץ ישראל: **אלא מאי בינייהו**. לעיל כי משני כיון דאיכא עולי רגלים מישכח שכחי לא הוא מני למיבעי מאי בינייהו דלמחי איכא בינייהו מוקומות דלא קביעי בתי דינין או שמקפדין זה על זה: אילימא

(א) לקמן ע"ג ס' ט"ז
(ב) כ"י איתא ליה לרין ד' ודף
(ג) א"ל (ד) ב"ק פ"ג, א' ודף
(ד) א' וד"ע ח"ט' חולין ג'
ד"ה אין השומר, (ה) וד"ע
ח"ט' מכות י"ח. ד"ה
דפס' וטוס' כ"ב ל' ד"ה
דפס'.

גליון הש"ס

ח"ט' ר"ה א' ובי א'
סדרוקא דרישא. פי' חולין
דף ג ע"ג מדרס א'ין.

הגהות מהר"ב

רנשבורג

(א) ר"ש ד"ה ואיכא
חמוצי ובי' מכלל דמדינת
הים באותה מדינה נמי לא
לרין וכו'. נחמק מלל לא: